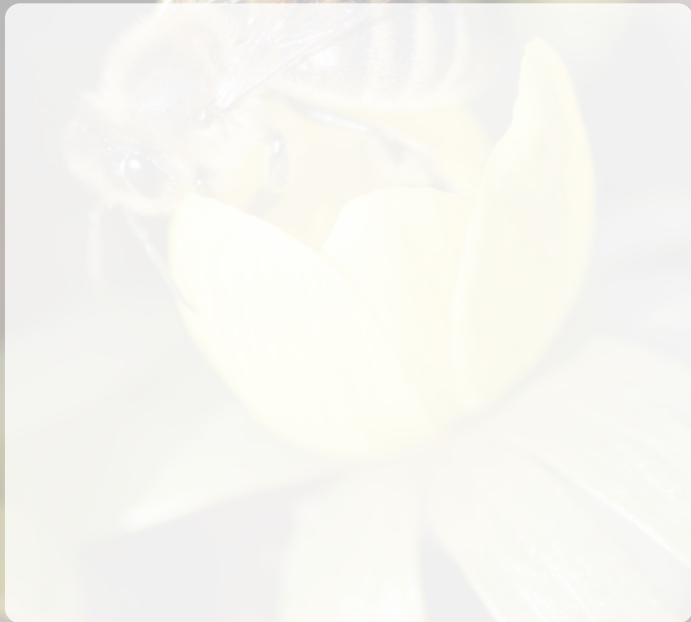

**Ezzel a bibliai üzenettel kívánunk
Önnek és kedves családjának
Áldott Húsvéti Ünnepet,
a Feltámadás örömét!**

A kártya elkészítésében a helyi gyülekezetek segítségére volt az
Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány
1445 Budapest, Pf. 356; 06-1-314-1302;
iroda@emoalapitvany.hu
www.emoalapitvany.hu

Fotók: Pixnio (Laubenstein Ronald) és Wikimedia Commons (Dirk Liesch)

Kit kerestek?

János evangéliuma 18,7

Keresünk. Nemcsak elvesztett dolgokat, de keressük a helyünket az életben, a hivatásunkat, a munkánkat, sokszor kiutat, és keresünk barátokat, társat, otthont, boldogulást, boldogságot.

Vannak, akik látszólag nem keresnek. Magabiztosak, tudják, mit akarnak, s azt is, hogyan érik el azt. Van erejük, tudásuk, vannak lehetőségeik, forrásaik... De ha elérik, vajon mondják-e a költővel: „*megálljunk, Mert itt van már a Kánaán!*”¹? Ó, de sokan érzik ugyanakkor a „nagy cél” elérése után néhány nappal: „...*még úgy kellene valami...!*”

De lelkünk mélyén személyekre, kapcsolatra vágyunk. Földi élete során Jézus vonzotta az embereket. Sokan keresték, jöttek messze földről is hozzá. Volt, aki csodát akart látni, vagy gyógyulásért jött, de voltak, akik követőjévé váltak és egész életüket rábízták. Mások másért keresték. Ravasz kérdésekkel akarták csöbe húzni, hogy megvádolják, lejárássák. De aki kereste, az megtalálhatta, hiszen jelen volt testileg. Földi szolgálata végén viszont arról beszélt, hogy elmegy: *Kerestek majd engem, de nem találtok*².

Aztán egy este, mikor tanítványaival egy városzéli kertben gyűltek össze, egyszerre katonák keresték, fáklyákkal, fegyverekkel. Ők azért jöttek, hogy Jézust elfogják, megkínózzák és kivégezzék. Tőlük is kérdi Jézus: **Kit kerestek?** Bár hatalmát megmutatta, hiszen a fegyveresek egy szavától a földre estek, végül csak „megtalálták”, elvitték – és Jézus nem állt ellent. Megfeszítették, meghalt, eltemették... Gondolhatnánk, ezzel vége lett a Jézus-keresésnek. DE NEM!

Már harmadnap hajnalban kis csapat asszony indult Jézus sírjához, s ott várt rájuk a döbbenet. *Miért keressitek a halottak között az élő?* – szólta az angyal. *Ne féljete! A názáreti Jézust keressitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt*³. Halottat kerestek – és élő! találtak!

Jézus feltámadt és él (!), ezért ma is lehet – nem valamit, vagy valakit – hanem Őt magát keresni, mert meg lehet találni. Nemcsak érdemes, hanem **nagyon is fontos keresni! Keressétek, amíg megtalálható!**⁴ – int a Szentírás!

Keresni azt szoktuk, aki vagy ami elveszett. Miért kell akkor Istent keresni? Hiszen Ő nem veszett el! Mi lettünk elvesztettek azzal, hogy elvesztettük a kapcsolatot Vele! Istent, **Jézust keresni nem egyfajta szabadidős elfoglaltság**, hogy „tegye, akinek épp kedve van”! **Jézust keresni és rátalálni életkérdés!** Életutunkat, kapcsolatainkat, testünk-lelkünk állapotát egész halálunkig meghatározza, hogy Jézussal vagy nélküle élünk. Sőt! A halálunk utáni utunkat, létünket ez dönti el: **Vele vagy nélküle?**

Jézus így biztat ma is: *...keressetek, és találtok, zörgesetek, és megnyitattik nektek!*⁵. Ma is vagyunk sokan, akik az első tanítványaihoz hasonlóan valljuk: **Megtaláltuk!** És rábízva az életünket Őt követjük.

Sokan mosolyognak ezen: mese! De akik komolyan keresik – megtalálják. Hol, hogyan? Ott és úgy, ahol és ahogy megtalálható: a Biblia olvasásával és komolyan vételével. Csendes, bizalomteljes imádságban, őszinte keresztyén közösségben. Jézust így lehet megtalálni ma is!

Amikor pedig rátalálunk, ráébredünk: hiszen Ő keresett minket! Lelkünk, gondolataink, kezünk-lábunk mozdulása csupán válasz volt az Ő keresésére! **Kedves Olvasó! Keresse Őt! Járjon vagy induljon el most ezen az úton!**

¹ Petőfi S.; ² János evang. 7,34; ³ Lukács evang. 24,5, ill. Márk evang. 16,6.; ⁴ Ézsaiás 55,6; ⁵ Máté evang. 7,7